Az atommag és alkotói "nagyító alatt" Mit mutatnak a szóráskísérletek a szerkezetről?

Szanyi István

Berze TÖK Tábor | 2025. július 7.

▶ ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére

- ▶ ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

- ▶ ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

tudomány a 19. század végén:

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- tudomány a 19. század végén:
  - ▶ az anyag a kémiai elemek atomjaiból épül fel

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- tudomány a 19. század végén:
  - az anyag a kémiai elemek atomjaiból épül fel
  - ▶ van periódusos rendszer, ismertek az atomtömegek

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- tudomány a 19. század végén:
  - az anyag a kémiai elemek atomjaiból épül fel
  - ▶ van periódusos rendszer, ismertek az atomtömegek
  - ▶ ismert az elektromos, a mágneses és a gravitációs kölcsönhatás

- ősi törekvés az anyag végső alkotóelemeinek a megismerésére
- ▶ ókori gondolkodók: Thalész, Hérakleitosz, Empedoklész, Démokritosz, ...

Semmi más nem létezik, csak az atomok és az üres tér. Minden egyéb puszta vélekedés. Démokritosz

- tudomány a 19. század végén:
  - az anyag a kémiai elemek atomjaiból épül fel
  - van periódusos rendszer, ismertek az atomtömegek
  - ▶ ismert az elektromos, a mágneses és a gravitációs kölcsönhatás
  - sugárzások is ismertek: fény, katódsugárzás, röntgensugárzás, radioaktív
 \$\alpha\$- és \$\beta\$-sugárzás (1900-ban már a \$\gamma\$-sugárzás is)

 J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok
- az elektronok nyugalomban vannak vagy meghatározott pályákon keringenek

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok
- az elektronok nyugalomban vannak vagy meghatározott pályákon keringenek
- vannak stabil elektronelrendeződések

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok
- az elektronok nyugalomban vannak vagy meghatározott pályákon keringenek
- vannak stabil elektronelrendeződések

- J. J. Thomson 1897-ben felfedezi az elektront: a katódsugárzás részecskéjét és minden elem atomjának alkotórészét
- az atom már nem oszthatatlan
- Thomson-féle atommodell (1904): folytonos eloszlású pozitív töltésű rész és benne pontszerű, negatív töltésű elektronok
- az elektronok nyugalomban vannak vagy meghatározott pályákon keringenek
- vannak stabil elektronelrendeződések

 Hans Geiger és Ernest Marsden kísérletet végeznek Ernest Rutherford ötlete alapján (1909)

 Hans Geiger és Ernest Marsden kísérletet végeznek Ernest Rutherford ötlete alapján (1909)

 Hans Geiger és Ernest Marsden kísérletet végeznek Ernest Rutherford ötlete alapján (1909)

 Hans Geiger és Ernest Marsden kísérletet végeznek Ernest Rutherford ötlete alapján (1909)

 az atom tömegének szinte teljes egésze egy kis méretű, pozitív töltésű részbe koncentrálódik, az atommagba (Rutherford, 1911; végső kísérleti megerősítés 1913-ban)

 Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül

 Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül

 Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák
- Bohr-de Broglie-modell (1924): minden részecske hullámtermészetet mutat, csak olyan elektronpályák, ahol az elektron mint állóhullám létezhet

n=3 n=2
A A

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák
- Bohr-de Broglie-modell (1924): minden részecske hullámtermészetet mutat, csak olyan elektronpályák, ahol az elektron mint állóhullám létezhet

Atommodellek a mag felfedezését követően

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák
- Bohr-de Broglie-modell (1924): minden részecske hullámtermészetet mutat, csak olyan elektronpályák, ahol az elektron mint állóhullám létezhet
- kvantummechanikai modell (1926): az elektron csak egy bizonyos valószínűséggel tartózkodik valahol az atommag körül

Atommodellek a mag felfedezését követően

- Rutherford-modell (1911): az elektron kering a mag körül
- Bohr-modell (1913): csak bizonyos megengedett kör alakú elektronpályák
- Bohr–Sommerfeld-modell: ellipszis alakú elektronpályák
- Bohr-de Broglie-modell (1924): minden részecske hullámtermészetet mutat, csak olyan elektronpályák, ahol az elektron mint állóhullám létezhet
- kvantummechanikai modell (1926): az elektron csak egy bizonyos valószínűséggel tartózkodik valahol az atommag körül

 a pozitív töltésű proton felfedezése (Rutherford, 1919)

- a pozitív töltésű proton felfedezése (Rutherford, 1919)
- az elektromosan semleges neutron felfedezése (James Chadwick, 1932)

- a pozitív töltésű proton felfedezése (Rutherford, 1919)
- az elektromosan semleges neutron felfedezése (James Chadwick, 1932)
- a nukleon és az atommag proton-neutron modellje (Werner Heisenberg, Dmitri Ivanenko, 1932)

- a pozitív töltésű proton felfedezése (Rutherford, 1919)
- az elektromosan semleges neutron felfedezése (James Chadwick, 1932)
- a nukleon és az atommag proton-neutron modellje (Werner Heisenberg, Dmitri Ivanenko, 1932)

- a pozitív töltésű proton felfedezése (Rutherford, 1919)
- az elektromosan semleges neutron felfedezése (James Chadwick, 1932)
- a nukleon és az atommag proton-neutron modellje (Werner Heisenberg, Dmitri Ivanenko, 1932)
- egy új kölcsönhatás: kis hatótávolságú erős magerő

$$d \sim 10^{-15} \mathrm{m} = 1 \mathrm{fm}$$

 az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást

- az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást
- a fény szóródik a megfigyelt tárgyon és a szembe jut

- az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást
- a fény szóródik a megfigyelt tárgyon és a szembe jut

- az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást
- a fény szóródik a megfigyelt tárgyon és a szembe jut
- a szem érzékelő idegsejtjei a fényben kódolt információt az agyba juttatják

- az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást
- a fény szóródik a megfigyelt tárgyon és a szembe jut
- a szem érzékelő idegsejtjei a fényben kódolt információt az agyba juttatják
- az agy előállítja a tárgy képét

- az atommagot és alkotóit hasonló módon "láthatjuk", mint bármi mást
- a fény szóródik a megfigyelt tárgyon és a szembe jut
- a szem érzékelő idegsejtjei a fényben kódolt információt az agyba juttatják
- az agy előállítja a tárgy képét
- a fény elektromágneses hullám és egyben fényrészecskék (fotonok) áradata

kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell

- kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell
- ▶ felbontás: a legkisebb *d* távolság, amelynél két pont még külön látható

 $d \sim \lambda$, ahol λ a hullámhossz

- kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell
- $\blacktriangleright$ felbontás: a legkisebbdtávolság, amelynél két pont még külön látható

 $d \sim \lambda$, ahol λ a hullámhossz

▶ látható fény: 380 nm $\leqslant \lambda \leqslant$ 750 nm → van egy természetes korlát

- kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell
- $\blacktriangleright$ felbontás: a legkisebbdtávolság, amelynél két pont még külön látható

 $d \sim \lambda$, ahol λ a hullámhossz

▶ látható fény: 380 nm $\leqslant \lambda \leqslant$ 750 nm → van egy természetes korlát

- kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell
- $\blacktriangleright$ felbontás: a legkisebbdtávolság, amelynél két pont még külön látható

 $d \sim \lambda$, ahol λ a hullámhossz

▶ látható fény: 380 nm $\leqslant \lambda \leqslant$ 750 nm → van egy természetes korlát

▶ röntgendiffrakció: "látható" a kristályos anyagok belső szerkezete, atomrácsa

- kis méretek vizsgálatához nagy nagyítású "mikroszkóp" kell
- $\blacktriangleright$ felbontás: a legkisebbdtávolság, amelynél két pont még külön látható

 $d \sim \lambda$, ahol λ a hullámhossz

▶ látható fény: 380 nm $\leqslant \lambda \leqslant$ 750 nm → van egy természetes korlát

- ▶ röntgendiffrakció: "látható" a kristályos anyagok belső szerkezete, atomrácsa
- a (valós) gamma-fotonok nyalábja nem praktikus az atommag és alkotóinak vizsgálatára (pl. bonyolult kölcsönhatás: kevésbé tiszta, hogy mit is látunk)

elektromágneses hullámok helyett részecskenyalábok

- elektromágneses hullámok helyett részecskenyalábok
- de Broglie (1924): minden részecske viselkedhet hullámként (anyaghullám)

$$\lambda = \frac{h}{p} \longrightarrow \lambda \sim \frac{1}{E}$$

h – Planck állandó, p – a részecske impulzusa, E – az energiája

- elektromágneses hullámok helyett részecskenyalábok
- de Broglie (1924): minden részecske viselkedhet hullámként (anyaghullám)

$$\lambda = \frac{h}{p} \longrightarrow \lambda \sim \frac{1}{E}$$

h – Planck állandó, p – a részecske impulzusa, E – az energiája

▶ a finomabb szerkezetek feltárásához egyre nagyobb energia kell!

- elektromágneses hullámok helyett részecskenyalábok
- ► de Broglie (1924): minden részecske viselkedhet hullámként (anyaghullám)

$$\lambda = \frac{h}{p} \qquad \rightarrow \qquad \lambda \sim \frac{1}{E}$$

h – Planck állandó, p – a részecske impulzusa, E – az energiája

- ▶ a finomabb szerkezetek feltárásához egyre nagyobb energia kell!
- ▶ az energiát mérhetjük elektronvoltban: 1 eV =1,6×10⁻¹⁹ J

- elektromágneses hullámok helyett részecskenyalábok
- ► de Broglie (1924): minden részecske viselkedhet hullámként (anyaghullám)

$$\lambda = \frac{h}{p} \qquad \rightarrow \qquad \lambda \sim \frac{1}{E}$$

h – Planck állandó, p – a részecske impulzusa, E – az energiája

- ▶ a finomabb szerkezetek feltárásához egyre nagyobb energia kell!
- ▶ az energiát mérhetjük elektronvoltban: 1 eV =1,6×10⁻¹⁹ J

eszköz	vizsgáló részecske	felbontás
mikroszkóp	látható fény fotonja (3 eV)	200 nm
elektron-mikorszkóp	elektron (100 keV)	10^{-10} m
radioaktív elem	α -részecske (5 MeV)	10 ⁻¹⁵ m (fm)
gyorsítók	elektron (200 GeV)	10^{-18} m
	proton (13,6 TeV)	$10^{-19} { m m}$

"fény": részecskék nyalábja

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói
- ▶ "szem": részecskedetektor

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói
- "szem": részecskedetektor
- az eredények feldolgozása, modellalkotás és modelltesztelés

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói
- ,,szem": részecskedetektor
- az eredények feldolgozása, modellalkotás és modelltesztelés

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói
- ,,szem": részecskedetektor
- az eredények feldolgozása, modellalkotás és modelltesztelés
- a részecskeütközésekből nyert szórási képből következtethető a belső szerkezet

- "fény": részecskék nyalábja
- tárgy: az anyag atomjai; atommag és alkotói
- ,,szem": részecskedetektor
- az eredények feldolgozása, modellalkotás és modelltesztelés
- a részecskeütközésekből nyert szórási képből következtethető a belső szerkezet
- számos szóráskísérlet a 20. század első felében α-részecskékkel, neutronokkal, protonokkal és deuteronnal

• anomális α -szórás

- anomális α -szórás
- az α -részecske behatol a magerőtérbe

- anomális α -szórás
- az α -részecske behatol a magerőtérbe

- anomális lpha-szórás
- az α-részecske behatol a magerőtérbe
- a gömb alakúnak feltételezett atommag maganyagának sugara:

 $R = r_0 A^{1/3}$, $r_0 = (1.4-1.5)$ fm

A: tömegszám = protonszám + neutronszám Dr. Györgyi Géza, Elméleti magfizika (1961) G. W. Farwell and H. E. Wegner, Phys. Rev. 93, 356 (1954)

 nukleáris kölcsönhatás, E = 90 MeV (elektromos erők nem hatnak)

- nukleáris kölcsönhatás, E = 90 MeV (elektromos erők nem hatnak)
- az atommag nukleáris sugarának mérése

- nukleáris kölcsönhatás, E = 90 MeV (elektromos erők nem hatnak)
- az atommag nukleáris sugarának mérése
- a neutronnyaláb anyagon való áthaladása során bekövetkező gyengülése alapján

- nukleáris kölcsönhatás, E = 90 MeV (elektromos erők nem hatnak)
- az atommag nukleáris sugarának mérése
- a neutronnyaláb anyagon való áthaladása során bekövetkező gyengülése alapján
- a gömb alakúnak feltételezett atommag maganyagának sugara:

 $R = r_0 A^{1/3}$, $r_0 = 1,37$ fm

S. Fernbach, R. Serber, T.B. Taylor, Phys.Rev. 75 (1949)

- nukleáris kölcsönhatás, E = 90 MeV (elektromos erők nem hatnak)
- az atommag nukleáris sugarának mérése
- a neutronnyaláb anyagon való áthaladása során bekövetkező gyengülése alapján
- a gömb alakúnak feltételezett atommag maganyagának sugara:

 $R = r_0 A^{1/3}$, $r_0 = 1,37$ fm

S. Fernbach, R. Serber, T.B. Taylor, Phys.Rev. 75 (1949)

FIG. 2. Nuclear radii deduced from the total cross section measurements of Cook, McMillan, Peterson, and Sewell, plotted against the cube roots of the mass numbers. The straight line is $R = 1.37A^{1} \times 10^{-10}$ cm.

 a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével

 a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével

153 MeV $\leq E_{e^-} \leq 1000$ MeV

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban

153 MeV $\leqslant E_{e^-} \leqslant$ 1000 MeV

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény

153 MeV $\leqslant E_{e^-} \leqslant$ 1000 MeV

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény
- van egy belső sűrűség (c) és egy vékony felületi ("bőr")réteg (t)

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény
- van egy belső sűrűség (c) és egy vékony felületi ("bőr")réteg (t)
- első bizonyíték, hogy a proton és a neutron nem pontszerű

$$\langle r_{p,E}
angle = (0.75 \pm 0.05) \text{ fm} \quad \langle r_{p,E}
angle = 0 \text{ fm}$$

$$\langle r_{p,M} \rangle = (0.97 \pm 0.10) \text{ fm} \ \langle r_{n,M} \rangle = (0.8 \pm 0.1) \text{ fm}$$

- a mag szerkezetének kitapogatása az elektromos kölcsönhatás segítségével
- kísérletek R. Hofstadter vezetésével (Stanford), első eredmények 1953-ban
- rugalmasan ütköző elektronok szögeloszlása → magon belüli töltéseloszlást leíró sűrűségfüggvény
- van egy belső sűrűség (c) és egy vékony felületi ("bőr")réteg (t)
- első bizonyíték, hogy a proton és a neutron nem pontszerű

$$\langle r_{p,E} \rangle = (0.75 \pm 0.05) \text{ fm} \quad \langle r_{p,E} \rangle = 0 \text{ fm}$$

 $\langle r_{p,M} \rangle = (0.97 \pm 0.10) \text{ fm} \quad \langle r_{n,M} \rangle = (0.8 \pm 0.1) \text{ fm}$

 $\langle r_{p,E} \rangle = 0.879(8) \text{ fm } [2014]$ $\langle r_{p,E} \rangle = 0.831(14) \text{ fm } [2019]$

 javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése

• mezonok:
$$\pi^0$$
, K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ► mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Λ^+ , Λ^{++} , ...

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ► mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Λ^+ , Λ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ▶ mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Λ^+ , Λ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...
- Nyolcas Út: rendezés 8-as és 10-es csoportokba az SU(3)-szimmetria alapján (Gell-Mann, Ne'eman, 1961)

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ▶ mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Λ^+ , Λ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...
- Nyolcas Út: rendezés 8-as és 10-es csoportokba az SU(3)-szimmetria alapján (Gell-Mann, Ne'eman, 1961)

A nemes nyolcrétű ösvény: helyes gondolkodás, helyes szándék, helyes beszéd, ... Buddha tanítása

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ► mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Δ^+ , Δ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...
- Nyolcas Út: rendezés 8-as és 10-es csoportokba az SU(3)-szimmetria alapján (Gell-Mann, Ne'eman, 1961)

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ▶ mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Δ^+ , Δ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...
- Nyolcas Út: rendezés 8-as és 10-es csoportokba az SU(3)-szimmetria alapján (Gell-Mann, Ne'eman, 1961)

- javaslat a magerő-kvantumok, a mezonok létezésére (Yukawa, 1935)
- ▶ 1947: a π^+ és π^- mezonok felfedezése
- ezután sok további erősen kölcsönható hadron részecske felfedezése
  - ▶ mezonok: π^0 , K^+ , K^- , K^0 , $\bar{K}^0$, η , K^{*+} , K^{*-} , K^{*0} , $\bar{K}^{*0}$, ρ^0 , ρ^+ , ρ^- , ω ...
  - ► barionok: Ξ^- , Ξ^0 , Σ^0 , Σ^+ , Σ^- , Λ , Ξ^{*0} , Σ^{*0} , Σ^{*+} , Σ^{*-} , Λ^0 , Δ^+ , Δ^{++} , ...
- új kvantumszámok: barionszám (B), ritkaság (S, strangeness), ...
- Nyolcas Út: rendezés 8-as és 10-es csoportokba az SU(3)-szimmetria alapján (Gell-Mann, Ne'eman, 1961)

A "színes" kvarkok
Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)
- ▶ a kvarkok feles spinűek → kell egy új kvantumtulajdonság: a szín (Greenberg, Han, Nambu, Gell-Mann, Fritzsch, 1964–1971)

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)
- ▶ a kvarkok feles spinűek → kell egy új kvantumtulajdonság: a szín (Greenberg, Han, Nambu, Gell-Mann, Fritzsch, 1964–1971)
- a kvarkok "színesek", a hadronok "fehérek"

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)
- ▶ a kvarkok feles spinűek → kell egy új kvantumtulajdonság: a szín (Greenberg, Han, Nambu, Gell-Mann, Fritzsch, 1964–1971)
- a kvarkok "színesek", a hadronok "fehérek"

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)
- ▶ a kvarkok feles spinűek → kell egy új kvantumtulajdonság: a szín (Greenberg, Han, Nambu, Gell-Mann, Fritzsch, 1964–1971)
- a kvarkok "színesek", a hadronok "fehérek"
- nem találtak szabad kvarkokat: "kvarkbezárás"

- Nyolcas Út → kvarkmodell: a mezonok és a barionok kvarkokból épülnek fel (Gell-Mann, Zweig, 1964)
- kvarkok: u (up), d (down), s (strange)
- ► antikvarkok: ū (antiup), d (antidown), s (antistrange)
- ▶ a kvarkok feles spinűek → kell egy új kvantumtulajdonság: a szín (Greenberg, Han, Nambu, Gell-Mann, Fritzsch, 1964–1971)
- a kvarkok "színesek", a hadronok "fehérek"
- nem találtak szabad kvarkokat: "kvarkbezárás"
- kétségek a kvarkok létezését illetően

▶ mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, $E_e \simeq 20$ GeV)

- ▶ mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, E_e ≃ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik

- ▶ mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, $E_e \simeq 20$ GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik

- mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, *E_e* ~ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája

- mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, *E_e* ~ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája
- x a proton alkotórésze által vitt nyalábirányú lendülethányad

- mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, *E_e* ~ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája
- x a proton alkotórésze által vitt nyalábirányú lendülethányad
- proton szerkezeti függvények mérése

 $F_1(x, Q^2), \quad F_2(x, Q^2)$

- ▶ mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, E_e ≃ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája
- x a proton alkotórésze által vitt nyalábirányú lendülethányad
- proton szerkezeti függvények mérése

 $F_1(x, Q^2), \quad F_2(x, Q^2)$

 szabadon mozgó, pontszerű, feles spinű alkotóelemek (partonok) vannak a protonban (Feynman, Björken, Callan, Gross)

- mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, *E_e* ~ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája
- x a proton alkotórésze által vitt nyalábirányú lendülethányad
- proton szerkezeti függvények mérése

 $F_1(x, Q^2), \quad F_2(x, Q^2)$

 szabadon mozgó, pontszerű, feles spinű alkotóelemek (partonok) vannak a protonban (Feynman, Björken, Callan, Gross)

- mélyen rugalmatlan elektron-proton ütközések (SLAC, Stanford, 1967–1973, *E_e* ~ 20 GeV)
- Friedman, Kendall, Taylor és társaik
- Q² az átadott impulzusnégyzet nagysága: a protonszondázás energiaskálája
- x a proton alkotórésze által vitt nyalábirányú lendülethányad
- proton szerkezeti függvények mérése

 $F_1(x, Q^2), \quad F_2(x, Q^2)$

 szabadon mozgó, pontszerű, feles spinű alkotóelemek (partonok) vannak a protonban (Feynman, Björken, Callan, Gross)

 az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- ▶ elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- ▶ színtöltés → erős kölcsönhatás
  - → kvantum-színdinamika

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- ▶ színtöltés → erős kölcsönhatás
  - $\rightarrow$ kvantum-színdinamika

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- ► színtöltés → erős kölcsönhatás
  - $\rightarrow$ kvantum-színdinamika

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- színtöltés → erős kölcsönhatás
  → kvantum-színdinamika
- az erős kölcsönhatást tömeg nélküli gluonok közvetítik a kvarkok között

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- színtöltés → erős kölcsönhatás
  → kvantum-színdinamika
- az erős kölcsönhatást tömeg nélküli gluonok közvetítik a kvarkok között

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- színtöltés → erős kölcsönhatás
  → kvantum-színdinamika
- az erős kölcsönhatást tömeg nélküli gluonok közvetítik a kvarkok között
- ▶ a gluonok gluonokkal is kölcsönhatnak

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- színtöltés → erős kölcsönhatás
  → kvantum-színdinamika
- az erős kölcsönhatást tömeg nélküli gluonok közvetítik a kvarkok között
- a gluonok gluonokkal is kölcsönhatnak
- aszimptotikus szabadság: kisebb távolság, gyengébb kölcsönhatás (Gross, Politzer, Wilczek, 1973)

- az SU(3) színszimmetria, mint mértékszimmetria: szín = színtöltés (Gell-Mann, Fritzsch, Leutwyler 1972)
- elektromos töltés → elektromágneses kölcsönhatás → kvantum-elektrodinamika
- színtöltés → erős kölcsönhatás
  → kvantum-színdinamika
- az erős kölcsönhatást tömeg nélküli gluonok közvetítik a kvarkok között
- ▶ a gluonok gluonokkal is kölcsönhatnak
- aszimptotikus szabadság: kisebb távolság, gyengébb kölcsönhatás (Gross, Politzer, Wilczek, 1973)

kvarkok szinte szabadok a hadronok belsejében, de távolításkor a kölcsöhatásuk egyre erősebbé válik

a szétszakításra befektetett energia új kvark-antikvark párt kelt a vákuumból, a kvarkok hadronokba záródnak

parton: kvark, antikvark és gluon

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

 $\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

$$\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$$

 a kvarkok és a gluonok folyamatosan kisugároznak és elnyelnek virtuális gluonokat
- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

$$\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$$

- a kvarkok és a gluonok folyamatosan kisugároznak és elnyelnek virtuális gluonokat
- ▶ tengerkvarkok: virtuális kvark antikvark párok a gluonokból: $g \rightarrow q + \bar{q}$

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

$$\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$$

- a kvarkok és a gluonok folyamatosan kisugároznak és elnyelnek virtuális gluonokat
- ▶ tengerkvarkok: virtuális kvark antikvark párok a gluonokból: $g \rightarrow q + \bar{q}$
- a proton egy rendkívül összetett dinamikusan változó kvantumrendszer

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

 $\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$

- a kvarkok és a gluonok folyamatosan kisugároznak és elnyelnek virtuális gluonokat
- ▶ tengerkvarkok: virtuális kvark antikvark párok a gluonokból: $g \rightarrow q + \bar{q}$
- a proton egy rendkívül összetett dinamikusan változó kvantumrendszer

- parton: kvark, antikvark és gluon
- vegyértékkvarkok: meghatározzák a hadron sok tulajdonságát (töltés, barionszám, ...)
- keletkezhetnek rövid életű virtuális részecskék

 $\Delta E \geqslant \frac{1}{4\pi} \frac{h}{\Delta t}$

- a kvarkok és a gluonok folyamatosan kisugároznak és elnyelnek virtuális gluonokat
- ▶ tengerkvarkok: virtuális kvark antikvark párok a gluonokból: $g \rightarrow q + \bar{q}$
- a proton egy rendkívül összetett dinamikusan változó kvantumrendszer
- ▶ a hadrontömeg elsősorban az energikus kölcsönhatásból jön $(E = mc^2 \rightarrow m = E/c^2)$

 a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)
- mélyen rugalmatlan e⁻p és e⁺p szórás (DESY, Hamburg, 1993-2007)

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)
- mélyen rugalmatlan e⁻p és e⁺p szórás (DESY, Hamburg, 1993-2007)
  - HERA gyorsító, H1 és ZEUS kísérletek

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)
- mélyen rugalmatlan e⁻p és e⁺p szórás (DESY, Hamburg, 1993-2007)
  - HERA gyorsító, H1 és ZEUS kísérletek
  - ▶ *E* = 318 GeV

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)
- mélyen rugalmatlan e⁻p és e⁺p szórás (DESY, Hamburg, 1993-2007)
  - HERA gyorsító, H1 és ZEUS kísérletek
  - ▶ *E* = 318 GeV

- a c (charm), a b (bottom) és a t (top) kvarkok felfedezése (1974-1995)
- a protonszerkezet vizsgálata erősen nem kölcsönható részecskékkel
- SLAC utáni kísérletek müonokkal és neutrínókkal (CERN, Fermilab, ...)
- mélyen rugalmatlan e⁻p és e⁺p szórás (DESY, Hamburg, 1993-2007)
  - HERA gyorsító, H1 és ZEUS kísérletek
  - ▶ *E* = 318 GeV
- a mérések összhangban vannak a kvantum-színdinamikával

19 / 27

mért proton szerkezeti függvények

 $\rightarrow$ partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények $f(x, Q^2)$

- ▶ mért proton szerkezeti függvények
   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán

- ▶ mért proton szerkezeti függvények
   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- ▶ "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark
- Q² növekedésével egyre több kis méretű és kis impulzushányadú tengerkvark és gluon "látszik"

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark
- Q² növekedésével egyre több kis méretű és kis impulzushányadú tengerkvark és gluon "látszik"
- antikvarkok, s, c és b kvarkok is "látszanak"

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark
- Q² növekedésével egyre több kis méretű és kis impulzushányadú tengerkvark és gluon "látszik"
- antikvarkok, s, c és b kvarkok is "látszanak"
- ▶ további mérések az LHC-n pp ütközésekben (2009–)

- mért proton szerkezeti függvények

   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- ▶ "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark
- $\blacktriangleright Q^2$ növekedésével egyre több kis méretű és kis impulzushányadú tengerkvark és gluon "látszik"
- antikvarkok, s, c és b kvarkok is "látszanak"
- ▶ további mérések az LHC-n pp ütközésekben (2009–)
- ▶ a bevitt energia is kelt gluonokat és tengerkvarkokat

- ▶ mért proton szerkezeti függvények
   → partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények f(x, Q²)
- kiszámítható a valószínűség, hogy a parton adott tartományba eső x lendülethányadot visz valamely Q² energiaskálán
- ▶ "felbontás" ~ Q, legkisebb felbontható méret ~ $\frac{1}{Q}$
- kis Q² értéknél három nagyobb méretű és nagyobb impulzushányadú vegyértékkvark
- $\blacktriangleright Q^2$ növekedésével egyre több kis méretű és kis impulzushányadú tengerkvark és gluon "látszik"
- antikvarkok, s, c és b kvarkok is "látszanak"
- ▶ további mérések az LHC-n pp ütközésekben (2009–)
- ▶ a bevitt energia is kelt gluonokat és tengerkvarkokat

nagyobb lendülethányadot hordozó vegyértékkvarkok

kisebb lendülethányadot hordozó tengerkvarkok és gluonok

nagyon kis lendülethányadot hordozó gluonok: "gluonfelhő"

nagy $Q^2 \rightarrow$ nagy "felbontás" $\rightarrow$ több rész(let)

nagy $Q^2 \rightarrow$ nagy "felbontás" $\rightarrow$ több rész(let)

nagy $Q^2 \rightarrow$ nagy "felbontás" $\rightarrow$ több rész(let)

kis $Q^2 \rightarrow$ kis "felbontás" $\rightarrow$ kevesebb rész(let)

kis $Q^2 \rightarrow$ kis "felbontás" $\rightarrow$ kevesebb rész(let)

kis $Q^2 \rightarrow$ kis "felbontás" $\rightarrow$ kevesebb rész(let)

Gluontelítődés (szaturáció)

Gluontelítődés (szaturáció)

 a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében

Gluontelítődés (szaturáció)

 a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében

ln 1/x
- a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében
- ha Q² fix, nagy E energiákon az x kicsi
  → nagy gluonsűrűség a protonban
  (színüveg-kondenzátum)

- a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében
- ha Q² fix, nagy E energiákon az x kicsi
  → nagy gluonsűrűség a protonban
  (színüveg-kondenzátum)

ln 1/x

- a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében
- ha Q² fix, nagy E energiákon az x kicsi
  → nagy gluonsűrűség a protonban
  (színüveg-kondenzátum)
- a gluonok számának növekedése valóban megáll kis x értékeknél?

ln 1/x

- a QCD egyenleti jól leírják a proton képének a változását az x és a Q² függvényében
- ha Q² fix, nagy E energiákon az x kicsi
  → nagy gluonsűrűség a protonban
  (színüveg-kondenzátum)
- a gluonok számának növekedése valóban megáll kis x értékeknél?
- ultraperiferiális proton-mag és mag-mag ütközésekben vizsgálható (jelenlegi és jövőbeli LHC kísérletek)

ln 1/x

jövőb

 a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka

 a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka

- a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka
- az elektron kis energiájú elektron-mag ütközésekben nukleonokat "lát", nagy energiájú ütközésekben partonokat

- a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka
- az elektron kis energiájú elektron-mag ütközésekben nukleonokat "lát", nagy energiájú ütközésekben partonokat
- a magárnyékolás (CERN EMC, 1982) és a kis-x gluonszaturáció magokban

- a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka
- az elektron kis energiájú elektron-mag ütközésekben nukleonokat "lát", nagy energiájú ütközésekben partonokat
- a magárnyékolás (CERN EMC, 1982) és a kis-x gluonszaturáció magokban
- az atommag partonszerkezete a nukleonok nagy energián mért partoneloszlásai alapján

Phys. Rev. Lett. 133, 152502 (11 Oct., 2024)

- a magerő a kvarkok közötti erős kölcsönhatás maradéka
- az elektron kis energiájú elektron-mag ütközésekben nukleonokat "lát", nagy energiájú ütközésekben partonokat
- a magárnyékolás (CERN EMC, 1982) és a kis-x gluonszaturáció magokban
- az atommag partonszerkezete a nukleonok nagy energián mért partoneloszlásai alapján

Phys. Rev. Lett. 133, 152502 (11 Oct., 2024)

 a kialakított modell jól reprodukálta a kisenergiás adatokat

 R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből
- a proton és antiproton szerkezete rugalmas proton-proton és proton-antiproton ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből
- a proton és antiproton szerkezete rugalmas proton-proton és proton-antiproton ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből
- a proton és antiproton szerkezete rugalmas proton-proton és proton-antiproton ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből
- a proton és antiproton szerkezete rugalmas proton-proton és proton-antiproton ütközésekből

- R. J. Glauber diffraktív többszörös-szórás elmélete
- az ütköző objektumok alkotói között az összes lehetséges egyszeres és többszörös ütközést tekintjük
- a visszafelé szóródás nem lehetséges
- a magok szerkezete rugalmas proton-mag ütközésekből
- a proton és antiproton szerkezete rugalmas proton-proton és proton-antiproton ütközésekből
- eredmények más módszerekkel is (pl. modell-független Lévy képalkotás)

24 / 27

▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből

- ▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből
- a gluontelítődés döntő jeleinek keresése

- ▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből
- ▶ a gluontelítődés döntő jeleinek keresése
- a proton feles spinjének eredete

- ▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből
- ▶ a gluontelítődés döntő jeleinek keresése
- a proton feles spinjének eredete
- a partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények pontosítása, az eddig feltérképezetlen területek vizsgálata

- ▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből
- ▶ a gluontelítődés döntő jeleinek keresése
- a proton feles spinjének eredete
- a partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények pontosítása, az eddig feltérképezetlen területek vizsgálata
- Electron-Ion Collider (EIC, 2028-tól): elektron-proton és elektron-mag ütközések, E = 20–140 GeV

- ▶ a színbezárás egzakt matematikai levezetése a QCD-ből
- ▶ a gluontelítődés döntő jeleinek keresése
- ▶ a proton feles spinjének eredete
- a partoneloszlást leíró sűrűségfüggvények pontosítása, az eddig feltérképezetlen területek vizsgálata
- Electron-Ion Collider (EIC, 2028-tól): elektron-proton és elektron-mag ütközések, E = 20–140 GeV
- High-Luminosity LHC (HL-LHC, 2030-tól): protonok és nehézionok ütköznek, E = 14 TeV

 a különböző elemek atomjai atommagból és az azt körülvevő elektronfelhőből épülnek fel

- a különböző elemek atomjai atommagból és az azt körülvevő elektronfelhőből épülnek fel
- az atommagban a protonokat és a neutronokat az erős kölcsönhatás tartja bent (pontosabban az erős maradék kölcsönhatás – magerő)

- a különböző elemek atomjai atommagból és az azt körülvevő elektronfelhőből épülnek fel
- az atommagban a protonokat és a neutronokat az erős kölcsönhatás tartja bent (pontosabban az erős maradék kölcsönhatás – magerő)
- ▶ az erős kölcsönhatás fundamentális elmélete a kvantum-színdinamika

- a különböző elemek atomjai atommagból és az azt körülvevő elektronfelhőből épülnek fel
- az atommagban a protonokat és a neutronokat az erős kölcsönhatás tartja bent (pontosabban az erős maradék kölcsönhatás – magerő)
- ▶ az erős kölcsönhatás fundamentális elmélete a kvantum-színdinamika
- a nukleonok (proton, neutron) szerkezete egy dinamikusan változó közeg három vegyértékkvarkokkal, tengerkvarkokkal és gluonokkal – ezt az erős kölcsönhatás alakítja ki

- a különböző elemek atomjai atommagból és az azt körülvevő elektronfelhőből épülnek fel
- az atommagban a protonokat és a neutronokat az erős kölcsönhatás tartja bent (pontosabban az erős maradék kölcsönhatás – magerő)
- ▶ az erős kölcsönhatás fundamentális elmélete a kvantum-színdinamika
- a nukleonok (proton, neutron) szerkezete egy dinamikusan változó közeg három vegyértékkvarkokkal, tengerkvarkokkal és gluonokkal – ezt az erős kölcsönhatás alakítja ki
- az eddigi kísérleti eredmények szerint az elektron és a kvark fundamentális anyagi építőkő, belső szerkezettel nem rendelkeznek
Köszönöm a figyelmet!